

VOSTRÝ, Jaroslav: Zdeněk Štěpánek. Herec a dějiny. Praha, Achát 1997, s. 52. Z HISTORIE stavby lomnického divadla. In: Beseda 1939-1940, s. 360-361. Lomnice nad Popelkou, Sdružený klub ROH 1985. Nestr., foto, soupisy. kART.

Městské muzeum Lomnice nad Popelkou.

OA Semily.

Zápis v městské kronice, Nosek, Krakonoš, č. 12, 91.

565 / Z kolekce loutek, pravděpodobně z dílny novopackých Suchardů z 19. stol.

 LS Sokola zal. uč. Jar. Cerman, M. Ryšavý a Jos. Pospíšil. 1926 premiéra Ponocný a strašidlo v kulisách a na scéně lomnického malíře Čenka Suchardy. Starší přenosné Alšovo divadélko ve starém sále, scéna se musela na každé představení postavit a po něm opět složit. Po přístavbě velkého sálu 1929 moderní divadlo s kruhovým horizontem, prostorem pro mluviče, bylo dlouho vzorem pro okolní LS. Představení každou neděli. Prvním předsedou K. Holendr, jeho nástupcem uč. J. Cerman. 1941 sokolovna

Přelosiována jednota obkol Lomnice 21. 10. 1932.

župa krákonoská

účastnila se

loutkářské recitační soutěže

o IX. sletu všesokolském v Praze 1932.

Počtem 84½ bodů

zařadila se v župě

na **první** místo.

V Praze v únoru 1932.

jednatel

starosta

zpravodaj

uždelavatel

566 / IX. všesokolský slet 1932 provázela loutkářská recitační soutěž. Lomničtí loutkáři v ní získali první místo.

nacisty uzavřena. Dvěma odvážným členům souboru (M. Ryšavý ml. a Fr. Brádle) se podařilo z uzavřené sokolovny vynést loutky, rekvizity a knížky loutkových her. Od 1942 se hrálo znovu, tentokrát jako *Scéna mladých*. Soubor pořádal též školení pro podkrkonošské loutkáře (J. Malík, J. Tittelbach). Po válce první představení 1946, pak už každý týden, po 14 dnech premiéry. Při tvorbě kulis pomáhal opět Čeněk Sucharda, hl. organizátoři manželé Cermanovi, později M. Sůva, Z. Janda, Jar. Kaplan. 1953 LS ZK ROH Technolen. Účast na mnoha soutěžích. Z chátřející sokolovny přešli do sálu ZK ROH Technolen na náměstí, změna názvu na LS Popelka. Zde také nová scénická konstrukce, modernizace loutkového fundusu. 1972 LS Tři zlaté vlasy Děda Vševeda, 1974 v sálu JKP (Malé divadlo). Ved. M. Sůva, modernizace scény. Pokusy o vlastní autorské práce, též spodové loutky, soubor se omladil. Tvorbu na čas ovlivnila J. Vinšová, absolventka Lidové konzervatoře v Hradci Králové, 1978 Neznámkovy příhody. 1985 Mladý loutkář při ODPM v Lomnici, 1986 DLS MDM tamtéž. 1992 se mladí osamostatnili a otevřeli stálou scénu v Živnodomě, zah. Krejčí králem (Kracík, Kadlubík). 1996 vzpomínková slavnost 70 let činnosti s účastí dalších LS. Organizátoři manželé Kaplanovi.

INFORMACE pro MČAD zprac. Alice Dubská. Rkp. 2000. PC ART; Miroslav Ryšavý. Rkp. 2001. kART; Jan Merta. Rkp. 2001. PC ART. Novák, s. 47-48.

JEZDINSKÝ, J.: Půl století lomnických loutkářů (LS Popelka). ČsL 1977, č. 1, s. 20.

JEZDINSKÝ, J.: S dobrou perspektivou. ČsL 1967, č. 2.

PTÁČEK, F.: Princezna Nafta a na závěr recitace Modlitba za vlast V. Beneše Třebízského. LS 1940/41, s. 91.

M: LS Popelka: soubor loutek - dřevorezba, místní výroba, počátek 20. stol. (Dlouhý, Široký, Bystrozraký, princ, princezna, čaroděj) a soubor loutek (výroba Moravské družstvo umělecké výroby Únanov).

567 / LOMNICE NAD POPELKOU: Loutkářský soubor Závodního klubu Technolen, Pohádka o slunci, 1966.

LOMNIČKA, m. č. města PLASY, o. Plzeň-sever

1920 postavení školy, zal. MOK, divadlo loutkové, dětské i s dospělými. Pro první ochotnické představení zapůjčil SDH z Pláně kolem 1918-1920 celé jeviště. V nové školní budově stálá osvětová síň MOK, stálé jeviště. ODi zapustilo trvalé kořeny. 3-4 premiéry do roka. Od 1923 OS MOK, Mikuláš Dačický z Heslova, 1939 Rybníkář Kuba (Müller), Pan Grünfeld a strašidla (Scheinflugová). 1920-1940 r. a organizátor kulturního života uč. P. Holec, působil též jako referent pro divadlo při okr. kulturní komisi, jako kritik ochotnických představení v tisku atd. Po válce MOK div. představení. V 60. letech ODi.

INFORMACE OÚ pro MČAD. Rkp. kART; Místopis okresu zprac. Alena Svobodová. Rkp. 1998-2000. 20 s. PC ART.

HOLEC, Pavel: O jeho práci: Ve službách Thalie II, s. 76.

HOLEC, Pavel: Počátky divadelní činnosti na Kralovicku po světové válce. Vlastivědný sborník Rakovnicka s Krávkolátskem a Kralovicka s Manětínkem, 1936, s. 77. M Mariánská Týnice.